

Světová stříbra i týmový titul

text: Michal Procházka, foto: Aleš Stránský

Vyznavači zdolávání rozličných velikánů, vrchů a kopců střídáním nohou se k mistrovství světa sešli druhý zářijový víkend v západobulharském městečku Sapareva Banja. Prapor české výpravy při vybíhání zdejšího pohoří Rila podržela vysoko ženská polovina družstva, zejména pak její mladší část. Juniorka Michaela Stránská zopakovala loňské stříbro a ke zlatu stejně jako před rokem dovedla i tým. Výborně se rovněž prezentoval omlazený tým žen, jenž skončil druhý.

Ačkoli Michaela Stránská toužila po titulu, který jí unikl už loni ve Walesu, rozhodně po dalším druhém místě nesmutnila – vždyť tehdy se běželo tzv. nahoru-dolů. „V poslední době jsem zjistila, že mi to sedí víc. Tratě nahoru jsou navíc náročnější,“ říká ke svým preferencím. Jak dodává její otec a trenér v jedné osobě Aleš Stránský, přece jen nejsme vysokohorská země pro trénink na závod jako v Bulharsku, který končil ve dvoutisícové nadmořské výšce. A slova rodinného týmu jsou podložena i výsledky: stylem nahoru získala Michaela svůj největší úspěch mezi jednotlivci: evropský titul z července (psali jsme v předešlém čísle).

Je však skutečností, že se na šampionátech styly pravidelně střídají, takže tentokrát na MS, které hostilo ospalé městečko Sapareva Banja v severním podhůří Rily, připadlo zdolávání kopce jednosměrně. „Neběželo se mi moc dobře, a letos to na lepší nebylo. S výsledkem jsem proto hodně spokojená,“ uznává Stránská kvality přemožitelky Sarah Kistnerové. Němka brzy po startu získala náskok a už kilometr před vrcholem 3,5 km dlouhé trati s půlkilometrovým převýšením bylo o jejím prvenství prakticky rozhodnuto. Ovšem i Michaela měla na stříbrné pozici vcelku bezpečný náskok, v cíli na bronzovou Britku Jenkinsonovou získala 25 s, na vítěznou Kistnerovou naopak ztratila 43 s.

Na nejvyšší stupínek se probila i Stránská, protože ji podpořily kolegyně z družstva. „Týmového zlata si moc cením, beru je jako zadostiučinění, když už to nevyšlo mně samotné,“ těšilo juniorského lídra. Barbora Havlíčková finišovala jako pátá, minutu a půl za vítězkou a slabou půlminutku od medaile; společný titul pak pečetila rovněž výtečně běžící Kateřina Divišová na dvanácté pozici; a solidního výsledku – stále ještě v první polovině listiny – dosáhla na 21. místě Bára Stýblová. Češky byly v součtu umístění o šest příček lepší než stříbrné Němky a dokonce o 14 než bronzové Italky.

zleva Michaela Stránská, Barbora Havlíčková, Kateřina Divišová, Bára Stýblová

Stránská: Ženská „repre“ je pro mě výzva

Nejúspěšnější česká vrchařka posledních sezón uzavřela v Bulharsku kapitulu mládežnických kategorií. I po „přestupu“ mezi ženy plánuje Michaela Stránská nadále věnovat maximální pozornost vrchům. Tak tomu bylo už i v letošní sezóně, kdy absolvovala dva až tři tréninky týdně zaměřené čistě na kopce – včetně seběhů pro závody nahoru-dolů, jakým bylo třeba letošní ME v italském Arcu. K navázání na úspěchy z juniorek však přistupuje s pokorou. „Ono prosadit se už jen do ženské reprezentace není samo sebou. Je to pro mě výzva,“ říká k tomu. Vrchy však Michaela přirostly k srdci a vidí v nich svou atletickou budoucnost. „Zdolávání kopců je pro mě i překonávání sebe sama a mám ráda ten pocit nahoře,“ vyznává se. A běh v terénu jí vyhovuje jako takový. „Více si v něm věřím,“ tvrdí, a jedno je tak téměř jisté. „Na dráze mě asi jen tak neuvidíte,“ směje se milovnice přírody.

zleva Petra Nováková, Pavla Schorná Matyášová, Monika Preibischová, Lucie Maršánová

Stříbrné Češky

Ačkoliv žádná z dospělých českých vrchařek na 7,3 km dlouhé trati o 700metrovém převýšení na medaili nedosáhla, když se sečetly jejich individuální výkony, vznikl z toho rovněž výtečný kolektivní výkon. Stačil na stříbro, o čtyři pozice před Američankami, ale zároveň s výraznou ztrátou na italské šampionky.

Vynikajícího výsledku dosáhla lyžařka Petra Nováková svým pátým místem, když nad její síly bylo pouze alpské trio a čtvrtá Slovenka Vnenčáková. Pro titul si suverénním způsobem doběhla Andrea Mayrová, Rakušanka trať stylem nahoru ovládla na mistrovství světa již popáté (a po čtvrté v řadě). Zde i druhá Italce Belottiová nadělila minutu a tři čtvrtě, třetí Francouzce Dewalleové celé 2 min. a Nováková pak už ztratila 3:24. Další dvě Češky Pavla Schorná Matyášová a Monika Preibischová se seřadily na třinácté a čtrnácté pozici, smůlu měla Lucie Maršánová, která po pádu klesla těsně mimo elitní dvacítku (skončila 21.).

Sedmí muži, devátí junioři

Nejlepšího individuálního výsledku v mužské části výpravy dosáhl junior Marek Chrascina, jenž uzavíral elit-

(Ne)zkušení Bulhaři

Sapareva Banja má bohaté zkušenosti s pořádáním vrchařských podniků. Kromě národních závodů tu před osmi lety hostili balkánský šampionát a následně v roce 2010 také „Evropu“. Podle pamětníků se však pořadatelům tehdejší nedostatky za šest let bohužel příliš odstranit nepovedlo. „Nic se nezměnilo,“ tvrdí členové doprovodu. Doprava z letiště sice fungovala bez problémů, horší to prý bylo na místě se slabšími ubytováním a stravou a pár nedostatky na startu závodů. Ani samotné městečko, disponující horkým zřídlem, podle slov trenéra Stránského rozhodně lázeňsky nežije. „Zahájení a vyhlášení ve zdejším amfiteátru však bylo pěkné,“ pokyvuje kouč.

ní dvacítku, Viktor Šinágl se jako 35. už nevešel do první polky pole. Závod na stejné trati, jako absolvovaly ženy jednoznačně ovládli mladíci z Ugandy, přičemž od dvojice Kiplangat-Chemutai výrazně odskočil šampion Joel Ayeko Pochopitelně si tak Afričané suverénně podmanili i týmovou soutěž, a to před Italy a Francouzi, kteří naopak těsně předstihli Američany. Češi byli z 15 klasifikovaných družstev devátí.

Mezi „dospěláky“ měl největší ambice Jan Janů, ale trať o délce 12,5 km a skoro 1 400 metrech převýšení mu nepadla a musel se spokojit s třiatřicátou pozicí. Dominik Sádlo dokončil čtyřicátý, Jan Havlíček 42., sourozenci Kučerovi Martin a Lukáš jako 52. a 53. Při hodnocení je však nutno podotknout, že mezi muži startovalo jednoznačně nejpočetnější 140členné pole. Titul pro Spojené státy vybojoval Joseph Gray s přesvědčivým stovteřinovým odstupem před Mexičanem Moralesem a 2,5min. náskokem nad zkušeného Turka Arslana. Američané také uhájili týmové zlato o jediné místo, ačkoli se Italové ve čtyřech vešli do elitní desítky. Bronz brali s odstupem tří desítek pozic Mexičané. Čeští vrchaři měli do medailí daleko, ale sedmé místo z 22 družstev v žádném případě není ostudou. ()